

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Quo iudicio vti vel non vti debeamus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Itaque, quando dicitur: *Nolite iudicare, ut non iudicemini*, non solum prohibetur, ne injurias à proximo acceptas alta mente repostas teneamus, aut alios non condemnemus, sed etiam ne iudicemus, ut S. Basilius & Chrysostomus exponunt: immò ne in alienos quoq; mores curiosi simus, atque in ea, quæ ad nos non pertinent, inquiramus. Quærit D. Hieronymus, alijq; sancti & eruditi Doctores, cur? aut qua ratione Christus vetet de alijs iudicare? An non enim subinde tam manifestè aliqui peccant, ut non possit de illis non malè iudicari? Blasphemat alter clarissima voce per plateas; adeò ebrius redit domum, ut totidem casus, quot passus numeret; rapit alterius crumenam, aut expalliat illum; immò occidit illum, me præfente; num iudicabo, eum non peccare? Quid, quòd D. Paulus non tantùm iudicavit, verùm & condemnavit Corinthium illum? Quid, quòd quosdam alios, etiam satanæ tradidit, ut discerent non blasphemare? Petrus an non Ananiam & Saphiram iudicavit? Enimverò, an non Christus Apostolis ipsis tradidit iudicandi de peccatis potestatem? Immò, an non & ijs, qui nomophylaces sunt, & omnibus clarè edixit, *justum iudicium iudicare*? Denique si omnino non est iudicandum, ut ratiocinatur S. Hilarius, cur dicitur: *in quo iudicio iudicaveritis, iudicabimini*? Nimirum, si iustitiæ fuerit conforme iudicium vestrum, iustitiæ merces vicissim vobis decerneretur. Ut his quæstionibus satisfaciat, è S. Hieronymo intelligendum est; Christum non prohibuisse, sed docuisse iudicare. Nam 1. haudquaquam prohibuit eos, qui non solum publicam potestatem, sed publicam quoque habent obligationem de alijs iudicandi: quales sunt iudices & magistratus, quales & Apostoli extiterunt. 2. Non prohibuit iudicare de criminibus claro die, & palàm factis, de quibus S. Paulus loquitur: *Quorumdam peccata manifesta sunt precedentia ad iudicium*. 3. Non prohibuit etiam iudicare de dubijs, modò non ultra, quàm quò nos ducunt iudicia, iudicemus. De quibus ergo dixit: *Nolite iudicare, & non iudicabimini*? Nimirum de ijs, quæ benè & malè interpretari possumus, prohibet nos malè iudicare. Quia ita charitas exigit, quæ *non cogitat malum*. Caruit ergo charitate Pharisæus ille, qui & Christum, & Magdalenam iudicavit, de quo dicitur: *Videns autem Pharisæus, qui vocaverat eum, ait intra se, dicens: Hic si*

III.

S. Basilius in
reg. b. eu. 164.
S. Chrysost.
hom. 24.
S. Hieron. in
c. 7. Matthæi.

1. Cor. 5. 3.
1. Tim. 1. 20.
Act. 5. 1.
Matth. 16. 19.
& 18. 18. 20.
21. & 21. 15.
Ioan. 7. 24.

1. Tim. 5. 14.

1. Cor. 13. 7.

Luc. 7. 39.

efficit

esse Prophetam, sciret utiq, quæ, & qualis est mulier, qua tangit eum: quia peccatrix est. Neque verò ea solùm, quæ dubium est, quo animo fiant, in meliorem partem sunt trahendæ, sed etiam res ipsæ dubiæ in meliorem partem sunt trahendæ, *Tu quis es, qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat, aut cadit: Item: Tu autem, quid iudicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stabimus ante tribunal Christi. Ac rursus. Non ergò amplius inuicem iudicemus: sed hoc iudicare magis, ne ponatis offendiculum fratri, vel scandalum.* Præcipue autem illud prohibet Christus, ne cum ipsi iisdem, aut maioribus fortè peccatis scatemus, de aliorum culpis minoribus curiosè iudicemus. Hinc addit: *Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, & trabem in oculo tuo non vides?* Et Apostolus: *Propter quod, ô homo, inexcusabilis es, omnis, qui iudicas: in quo enim alterum iudicas, te ipsum condemnas: eadem enim agis, qua iudicas.* Tales iudices qui sunt, merentur utique ut vicissim & à Deo, & ab hominibus iudicentur. Et quidam satis foret, si eiusmodi hominibus terribile iudicium diuinum esset metuendum, sed quia multi, de futuris rebus parum sunt solliciti, magisq; curant præsentia, Deus etiam in præsentia vita Midas & temerarios istos iudices affligit pœna talionis.

IV.

Athenæus
lib. 10.

Ex Athenæo liquet, apud veteres solennem fuisse, inter propinandum, vocem, *ισον ισου*, quibus verbis significabatur, pares esse cyathos. Aequalibus enim cyathis bibere, mos erat olim in comperationibus Græcorum, ut æquè magnis poculis respondere cogeretur, cui magnis poculis fuerat propinatum. Sic etiam quidam Ethnicorum censebant, par pari in iniurijs referendum. Existimabant enim semper nos tales esse oportere in alios, quales in nos illos experimur; ut juxta Medeam Euripideam amicis simus amici, inimicis infesti, in perfidos perfidi, in parcos parci, erga clamorosos clamosi, in impudentes improbi: denique ut utcumq; meritum merito simili retaliemus. Quo pacto & conuitium conuitio Comicus vult esse compensatum, cum ait: *Quod ab ipso allatum est, sibi id esse relatum puset.* Nequaquam similis est lex Christi, cum ait: *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Nemo enim, qui malum accepit, tenetur malum reponere. Mundi hæc sapientia, diaboli malitia est, contra quam Apostolus scribit: *Nolite*

Terent in
Prologo.
Pho: m.
Matth. 7. 1.